

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818010221
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8818010221.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrei Havírovej a prísediacich F. F. a E. L.C., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. mája 2022 vo Vranove nad Topľou, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

H. V., nar. XX. XX. XXXX vo Y. X. V., trvale bytom Y.,
Ul. G. č. XXX/XX, okr. Vranov nad Topľou,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 01. 09. 2017, v čase okolo 20:00 hod., na rómskej osade na Ul. J. v obci Y., okr. Vranov nad Topľou, pred rodinným domom č. XXX/XX, napadol E. Y., nar. XX. XX. XXXX, H. D., nar. XX. XX. XXXX a G. Y., nar. XX. XX. XXXX a to tým spôsobom, že po predchádzajúcej slovnej hádke sekerou - tupým koncom sa zahnal na E. Y. v úmysle ho udrieť po hlave, pričom E. Y. si stihol dať ruky na hlavu a takto ho zasiahol do ukazováka ľavej ruky, kde po tomto, ako obžalovanému H. V. vypadla sekera z ruky, zo zeme vzal drevený kolík hrubý asi 5 cm a dlhý 1 m a udel s ním po hlave H. D., ktorá na tento úder spadla na zem a následne obžalovaný H. V. ešte vzal zo zeme železnú rúru hrubú asi 3 cm a dlhú asi 1 m a udel s ňou G. Y. do tváre, čím obžalovaný svojim konaním spôsobil poškodenému E. Y. zlomeninu prostredného článku II. prsta ľavej ruky s dobou liečenia na úrovni práceneschopnosti v trvaní 38 - 40 dní, poškodenej H. D. spôsobil pomliaždenie a krvnú podliatinu v temenno-záhlavnej oblasti hlavy a pomliaždenie krížovej oblasti s dobou liečenia na úrovni práceneschopnosti v trvaní 5 - 6 dní a poškodenému G. Y.Č. spôsobil tržno-zmliaždenú ranu v čelovej oblasti vľavo, zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov a krvácaním z nosa s dobou liečenia na úrovni práceneschopnosti v trvaní 10-11 dní, pričom u všetkých poškodených útok smeroval na hlavu, kde je uložený životne dôležitý orgán mozog,

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu činu nedošlo,

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

č í m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu v zmysle § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) a písm. j) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri rovnováhe poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h) Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, ukladá mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona ukladá probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje probačný dohľad pri ustanovení skúšobnej doby 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 51 ods. 4 písm. c), písm. e) a písm. i) Trestného zákona v znení účinnom do 31. 07. 2019, ukladá obžalovanému povinnosti spočívajúce v príkaze:

c) nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným E. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y., J. XXX/XX, H. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y., Ul. J. XXX/XX, G. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y., Ul. J. XXX/XX, Union zdravotná poisťovňa a. s., Karadžičova č. 7243/10, 814 53 Bratislava, IČO: 36 284 831 a Sociálna poisťovňa, pobočka Bardejov, Hurbanova 6, 085 46 Bardejov, IČO: 30 807 484,

e) osobne sa ospravedlniť poškodeným E. Y.F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y., J. XXX/XX, H. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y., Ul. J. XXX/XX a G. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y., Ul. J. XXX/XX,

i) podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v znení účinnom od 01. 08. 2019, ukladá zhabanie vecí a to sekery a drevenej palice.

Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva š t á t.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu ukladá uhradiť škodu v zmysle bodového ohodnotenia poškodenému E. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y., J. XXX/XX, v sume 365,00 (tristošesťdesiatpäť) eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu ukladá uhradiť škodu v zmysle bodového ohodnotenia poškodenej H. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y., Ul. J. XXX/XX, v sume 274,00 (dvestosedemdesiatštyri) eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu ukladá uhradiť škodu v zmysle bodového ohodnotenia poškodenému G. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y., Ul. J. XXX/XX, v sume 821,00 (osemstodvadsaťjeden) eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu ukladá uhradiť škodu pre Union zdravotná poisťovňa a. s., Karadžičova č. 7243/10, 814 53 Bratislava, IČO: 36 284 831, v sume 250,43 eur (dvestopäťdesiat eur a štyridsaťtri eurocentov).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu ukladá uhradiť škodu pre Sociálna poisťovňa, pobočka Bardejov, Hurbanova 6, 085 46 Bardejov, IČO: 30 807 484, v sume 347,30 eur (tristoštyridsaťsedem eur a tridsať euro centov).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Vranove nad Topľou podala dňa 13. 04. 2018 na tunajší súd obžalobu na obvineného H. V. pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu v zmysle § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. 09. 2021, po výzve predsedu senátu v zmysle ustanovenia § 255 ods. 3 Trestného poriadku, prokurátorka uviedla, že obžalovaný prejavil záujem uzavrieť dohodu o vine a treste a z tohto dôvodu požiadala súd, aby prerušil hlavné pojednávanie a to za účelom posúdenia splnenia podmienok na uzavretie dohody o vine a treste a v prípade dodržania týchto podmienok by tak prokurátorka súdu predložila dohodu o vine a treste. Obhajca, ako aj obžalovaný totožne prejavili vôľu uzavrieť s prokurátorom dohodu o vine a treste. Z týchto dôvodov preto súd prerušil hlavné pojednávanie na dobu do dňa 04. 10. 2021. Uvedené hlavné pojednávanie sa neuskutočnilo z dôvodov na strane zákonného predsedu senátu.

Dňa 30. 09. 2021 prokurátorka súdu predložila Návrh na schválenie dohody o vine a treste zo dňa 29. 09. 2021. Za účelom primeraného postupu podľa ustanovenia § 331, § 333 a § 334 Trestného poriadku, keďže vo veci bolo pôvodne prerušené hlavné pojednávanie do dňa 04. 10. 2021, bolo tým istým zákonným predsedom senátu nariadené pokračovanie v prerušenom hlavnom pojednávaní na deň 07. 03. 2022, ako aj na deň 21. 03. 2022.

Z predloženého spisu súd zistil, že obvinený H. V. sa v rámci konania o dohode o vine a treste k spáchaniu skutku priznal, uznal vinu s tým, že zhromaždené dôkazy nasvedčujú pravdivosti jeho priznania. Na hlavnom pojednávaní dňa 21. 03. 2022 obvinený odpovedal na všetky otázky položené mu súdom v zmysle ustanovenia § 333 ods. 3 Trestného poriadku kladne, pričom prítomné strany sa k odpovediam obvineného nevyjadřili, avšak súd voči predloženej dohode o vine a treste v zmysle ustanovenia § 334 ods. 2 Trestného poriadku vzniesol zásadné výhrady týkajúce sa ako právnej kvalifikácie, tak aj samotného výroku o treste, výroku o ochrannom opatrení, či ako aj výroku o náhrade škody, v ktorom bol úplne opomenutý poškodený G. Y..

Po prednesení týchto výhrad súdom všetky zúčastnené strany, a to predovšetkým prokurátor, požiadali súd o prerušenie hlavného pojednávania za účelom porady zúčastnených strán o týchto všetkých výhradách predneseným súdom. Hlavné pojednávanie bolo preto z tohto dôvodu opätovne prerušené do dňa 08. 04. 2022.

Písomným podaním zo dňa 05. 04. 2022, aj doručenom súdu v uvedený deň, pritom prokurátorka oznámila súdu, že nemieni modifikovať dohodu o vine a treste na základe vznesených výhrad súdom a zotrváva naďalej na podanej obžalobe zo dňa 12. 04. 2018.

Na hlavnom pojednávaní dňa 08. 04. 2022 súd uznesením; vychádzajúc zo skutočnosti, že vznesené výhrady sú tak závažného charakteru, a ktorých nezohľadnenie v rozsudku schvaľujúcom takúto dohodu o vine a treste by malo zásadný vplyv vo vykonávanom konaní, v ktorom je odlišný postup pri treste prepadnutia veci, ako aj pri ochrannom opatrení v podobe zhabania veci; prípadne aj v iných nadväzujúcich trestných konaniach a to predovšetkým, pokiaľ ide o ukladanie, v nejakých ďalších trestných konaniach, súhrnného trestu, spoločného trestu, či prípadne aj tzv. ďalšieho trestu a v neposlednom rade aj pri vykonávaní ďalších úkonov v rámci tzv. porozsudkovej agende; súd túto dohodu o vine a treste na hlavnom pojednávaní neschválil. Súd pri tomto svojom rozhodovaní zohľadnil aj tú

závažnú skutočnosť, že nepriznanie nároku na náhradu škody poškodenému G. Y. v tzv. adhéznom konaní by bolo možné považovať za výrazné nespravodlivé voči osobe tohto poškodeného.

V zmysle ustanovenia § 255 ods. 3 veta posledná Trestného poriadku pritom následne súd pokračoval v hlavnom pojednávaní na podklade pôvodnej obžaloby.

Súd tak na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému H. V. urobiť vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku vo vzťahu k skutku obžaloby. Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v skutkovej vete tohto rozsudku. Vzhľadom na to, že obžalovaný odpovedal na všetky otázky obsiahnuté v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, položené mu v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora, ako aj prítomných poškodených, súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovaným sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, s výrokom o náhrade škody a s výrokom o ochrannom opatrení.

Na tomto podklade súd tak rozhodol, že obžalovaný H. V. dňa 01. 09. 2017 na verejnom priestranstve pred rodinným domom na rómskej osade v obci Y. najprv sekerou, následne dreveným kolíkom, a potom aj železnou rúrou sa snažil svojím útokom smerujúcim na hlavu, v ktorej sa nachádza životne dôležitý orgán - mozog, fyzicky zaútočiť na všetkých troch poškodených, avšak vzhľadom aj na obrannú reakciu v prípade poškodeného E. Y., ako aj vzhľadom na intenzitu vedeného násillia voči poškodeným H. D., ako aj G. Y., pričom k dopadu tupého konca sekery na hlavu poškodeného E. Y. ani nedošlo a tým nevznikli v prípade všetkých týchto troch poškodených závažné následky na živote, či zdraví; čím ale týmto všetkým trom poškodeným, teda E. Y., H. D., ako aj G. Y., spôsobil poranenia v takom rozsahu, ktoré si vyžadovali liečbu, či práceneschopnosť, ako je popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovaný teda týmto svojím konaním po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Trestného zákona, ako aj prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s tým, že súd doplnil právne posúdenie konania obžalovaného pri trestnom čine výtržníctve podľa ustanovenia § 364 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona ešte aj o tú závažnú skutočnosť, že obžalovaný sa skutku dopustil voči trom osobám, čo je potrebné podľa ustanovenia § 127 ods. 12 Trestného zákona považovať za viaceré osoby, teda za závažný spôsob konania v prípade tejto právnej kvalifikácie skutku podľa ustanovenia § 364 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. V právnej kvalifikácii žalovaného konania v obžalobnom návrhu bolo pritom toto konanie posúdené len s odkazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona, teda, že obžalovaný sa skutku dopustil so zbraňou, avšak z dôvodu spáchania tohto incidentu voči trom osobám poškodeným, bolo potrebné toto konanie obžalovaného zároveň právne posúdiť aj podľa ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona.

Obžalovaný skutok spáchal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, keďže chcel vyššie uvedeným spôsobom porušiť, alebo ohroziť záujmy chránené týmto zákonom a to ľudské zdravie, ako aj záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok.

Obžalovaný sa skutku dopustil ako trestne zodpovedný subjekt.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, s výrokom o náhrade škody, ako aj s výrokom o ochrannom opatrení, pričom ochranné opatrenie v podobe zhabania veci; a to sekery, ako aj drevenej palice, ktorými predmetmi mal obžalovaný fyzický napadnúť všetkých troch poškodených; navrhol prokurátor v predloženom návrhu na schválenie dohody o vine a treste uložiť tomuto obžalovanému. Súd teda vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného len k týmto výrokom, výsluchom prítomných poškodených G. Y., ako aj H. D. prevažne k výroku o náhrade škody, oboznámením výpovedí neprítomného poškodeného E. Y., ako aj neprítomných právnych zástupcov poškodených poisťovní a to konkrétne Union zdravotnej poisťovni a. s., ako aj poškodenej Sociálnej poisťovne z prípravného konania, či aj prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný H. V. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že sekera, ako aj drevený kolík, ktorými mal spáchať žalovaný skutok, neboli v jeho vlastníctve a tieto našiel tesne pred spáchaním stíhaného konania pohodené na zemskom povrchu. Zároveň sa vyjadril, že v čase spáchania skutku nemal požitú

alkoholické nápoje a v tejto súvislosti poukázal na uzavretie svojho nového pracovného pomeru na základe dohody o vykonaní práce. Poškodených E. Y., G. Y., ako aj H. D. pritom ani nestretáva, len občas poškodeného G. Y., keďže tento poškodený navštevuje dcéru poškodenej H. D. - K. V., ktorá je jeho susedou. Obžalovaný sa vyjadril aj k svojim osobným a majetkovým pomerom s tým, že od 01. 05. 2022 má už pravidelný pracovný príjem z pracovnej činnosti vo výške 649,00 eur a že v predchádzajúcom období mal príjem len z príležitostných prác vo výške od 400,00 eur do 500,00 eur, pričom nejaké štátne sociálne dávky poberal len v období rokov 2012 a 2013. Jeho manželka je zas, podľa vyjadrenia tohto obžalovaného, poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 415,00 eur a s touto svojho manželkou majú jedného spoločného syna vo veku 13 rokov. Vo vzťahu k výroku o náhrade škody sa zas vyjadril, že týmto poškodeným sa neospravedlnil a ani im nenahradil spôsobenú škodu. K možnosti uloženia mu nepodmienečného trestu odňatia slobody sa tento obžalovaný len všeobecne vyjadril, že by to malo nepriaznivý vplyv na jeho rodinné pomery z toho dôvodu, že jeho manželka mala transplantovanú obličku, aj keď v súvislosti s týmto operačným zákrokom nemá nadväzujúce zdravotné ťažkosti a on sám trpí len na tzv. prostatu, ako aj astmu, pričom týmto, v súčasnosti pomerne bežným ochorením, trpí aj jeho syn.

Poškodený G. Y., ako aj poškodená H. D. pritom na hlavnom pojednávaní zhodne popreli, že by im obom alebo niektorému z nich obžalovaný nahradil ním spôsobenú škodu na ich zdraví, za spôsobené poranenia sa im ani neospravedlnil a obaja nemali vedomosť ani o tom, že by spôsobenú škodu nahradil, či ospravedlňujúci prejav vykonal obžalovaný aj vo vzťahu k ich blízkej osobe, poškodenému E. Y..

Z výpovede poškodeného E. Y. z prípravného konania, týkajúcej sa len výroku o náhrade škody, súd zistil, že tento si za seba, ako aj za svojho syna, poškodeného G. Y. uplatnil nárok na náhradu škody podľa výšky bodového ohodnotenia ustáleného znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a farmácia.

Z výpovede právnej zástupkyne poškodenej Union zdravotnej poisťovne a. s. - L. R. z prípravného konania súd zistil, že táto zdravotná poisťovňa si uplatnila nárok na náhradu škody z titulu vynaložených liečebných nákladov a to v prípade poškodeného E. Y. v sume 75,08 eur, u poškodeného G. Y. vo výške 67,40 eur a u poškodenej H. D. v hodnote 107,95 eur; teda spolu v úhrnej výške 250,43 eur. Tento uplatnený nárok pritom táto poškodená zdravotná poisťovňa preukázala aj potvrdeniami obsahujúcimi vyčíslenie vynaložených liečebných nákladov za zdravotnú starostlivosť poskytnutú týmto jednotlivým poistencom.

Právna zástupkyňa poškodenej Sociálnej poisťovne - E.. R. H. zas v prípravnom konaní si v mene tejto poisťovni uplatnila nárok na náhradu škody z dôvodu vyplatených nemocenských dávok poškodenému E. Y. v období od 02. 09. 2017 do 20. 10. 2017 v úhrnej výške 347,30 eur. V tejto súvislosti je však potrebné poukázať aj na tú významnú okolnosť, že právna zástupkyňa tejto poškodenej poisťovne síce zastupovala pobočku tohto orgánu podľa miesta trvalého bydliska tohto poškodeného, teda pobočku Vranov nad Topľou, avšak pri svojom výsluchu predložila aj potvrdenie o výške vyplatených dávok nemocenského tomuto poškodenému, ktoré bolo vystavené pobočkou tejto poškodenej poisťovne v meste Bardejov. Súd mal pritom túto skutočnosť preukázanú aj vyjadrením poškodeného E. Y. na hlavnom pojednávaní dňa 21. 03. 2022, na ktorom uviedol, že vzhľadom na sídlo svojho zamestnávateľa spadal pod spádovú oblasť tejto pobočky poisťovne v meste Bardejov.

V súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu škody v konaní pred súdom boli pritom oboznámené aj znalecké posudky znalca MUDr. Kováča z odboru zdravotníctva a farmácie z prípravného konania, z ktorých súd zistil, že všetci poškodení majú nárok na odškodnenie za bolesť na zdraví v dôsledku poranení opísaných v skutkovej vete tohto rozsudku a to u poškodeného E. Y. pri 20 bodoch vo výške 365,00 eur, u poškodenej H. D. pri 15 bodoch predstavovala suma tohto odškodnenia 274,00 eur a u poškodeného G. Y. pri 45 bodoch zas sumu 821,00 eur.

V prípravnom konaní boli zabezpečené lekárske správy na všetkých troch týchto poškodených, zápisnica o ohliadke miesta činu, či zápisnica o vydaní veci, na základe ktorej poškodený E. Y. odovzdal príslušným policajným orgánom sekeru, ktorou bol napadnutý on osobne obžalovaným V., ako aj drevenú palicu, ktorou zas bola napadnutá jeho svokra, poškodená H. D., k čomu bola vyhotovená aj príslušná fotodokumentácia.

V prípravnom konaní bol pritom zabezpečený aj trestný rozkaz tunajšieho súdu č. k. 2T 22/2013-74, zo dňa 11. 02. 2013, ako aj uznesenie Obvodného oddelenia PZ vo Vranove nad Topľou ČVS: ORP-254/VT-VT-2017, zo dňa 26. 06. 2017, ktorým bolo trestné stíhanie za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona postúpené na prejednanie príslušnému Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy, ako aj uznesenie Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou ČVS: ORP-453/VT-VT-2017, zo dňa 28. 08. 2017, ktoré bolo začaté pre podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, spočívajúceho vo fyzickom napadnutí práve poškodeného G. Y. a ktoré bolo postúpené na prejednanie správnomu orgánu na prejednanie priestupku.

V konaní pred súdom boli pritom predložené doličné veci pozostávajúce zo zaisteného jedného kusa sekery, ako aj jedného kusa drevenej palice.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Z miesta trvalého bydliska bol obžalovaný hodnotený tak, že je nezamestnaný a spoločne s manželkou vychovávajú jedného syna. V mieste bydliska sa tento obžalovaný mal podľa pôvodnej správy správať slušne, pričom neskôr v správe zabezpečenej v rámci súdneho konania, už zas bolo uvedené, že sa v minulosti mal dopúšťať konfliktov a bolo doplnené, že jeho vzťah k spoluobčanom bol hodnotený kladne.

Podľa správy zamestnávateľov obžalovaného U. J. H. a. s., ako aj R. s. r. o., mal byť obžalovaný u týchto zamestnávateľov zamestnaný po pomerne krátku dobu a títo zamestnávatelia teda nevedeli súdu poskytnúť bližšiu charakteristiku tohto obžalovaného ako zamestnanca.

Z odpisu z registra trestov pritom súd zistil, že obžalovaný bol v minulosti dvakrát súdne trestaný a naposledy to bolo trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/22/2013, zo dňa 11. 02. 2013, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, teda za totožný trestný čin ako v prejednávanej trestnej veci, na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. V prípade tohto odsúdenia však došlo už dňa 15. 10. 2014 k vzniku fikcie neodsúdenia.

V súvislosti s protiprávnou činnosťou obžalovaného je však potrebné poukázať na ten závažný fakt, že nielen z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov, ale aj z predložených rozhodnutí príslušných priestupkových orgánov jednoznačne vyplýva, že tento obžalovaný bol celkovo 15-krát priestupkovo postihnutý, predovšetkým za priestupky na úseku cestnej premávky. V dávnejšej minulosti a to konkrétne dňa 15. 04. 2015, dňa 10. 08. 2014, ako aj dňa 30. 01. 2014 bol priestupkovo postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a neskôr, po spáchaní súdneho skutku, a to konkrétne dňa 16. 03. 2021, bol opätovne priestupkovo postihnutý za fyzické napadnutie inej osoby, R. Č., čo mal súd za preukázané aj Rozkazom Okresného úradu Vranov nad Topľou o uložení sankcie č. OU-VT-OVVS-2021/005086-003, zo dňa 29. 04. 2021, v podobe pokuty vo výške 30,00 eur, dňa 28. 07. 2021 zas za vyhrážanie sa E. V., ktorý bol posudzovaný ako totožný priestupok, dňa 29. 08. 2021 sa zas mal dopustiť totožného priestupku spočívajúceho vo vyhrážaní sa a následnom fyzickom napadnutí oznamovateľky Y. Č., o čom svedčí aj príslušné rozhodnutie správneho orgánu č. OU-VT-OVVS-2021/010781-004, zo dňa 12. 11. 2021 a dňa 29. 09. 2021 sa mal obžalovaný opätovne vyhrážať ujmom na zdraví bližšie nestotožnenej osobe, za čo mu bola takisto príslušným správny orgánom uložená pokuta.

Zároveň súd mal k dispozícii aj pripojený priestupkový spis OU-VT-OVVS-2020/004210, týkajúci sa konania vedenom pôvodne na tunajšom policajnom orgáne pod sp. zn. ČVS: ORP-453/VT-VT-2017, v ktorej veci došlo k odloženiu priestupkovej veci z dôvodu, že zodpovednosť za priestupok zanikla pre uplynutie premlčacej doby dvoch rokov, ako aj ďalší priestupkový spis vedený takisto na Okresnom úrade Vranov nad Topľou pod sp. zn. OU-VT-OVVS-2018/011514, ktorý zas bol pôvodne vedený na Obvodnom oddelení PZ Vranov nad Topľou pod sp. zn. ČVS: ORP-254/VT-VT-2017 a v ktorej veci došlo k ukončeniu záznamom o odložení veci bez samotného prejednanja tohto priestupku.

Obžalovanému teda poľahčovalo, že síce v prípravnom konaní využil svoje zákonné oprávnenie vo veci odmietnuť vypovedať, avšak v konaní pred súdom sa k spáchaniu skutku priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Trestného zákona). Ako priťažujúcu okolnosť však súd vyhodnotil tú okolnosť, že obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov a to s ohľadom aj na tú skutočnosť, že obžalovanému bol ukladaný úhrnný trest (§ 37 písm. h/ Trestného zákona). Na strane obžalovaného tak bola zistená rovnováha poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona. Obžalovanému bolo pritom potrebné ukladať úhrnný trest odňatia slobody, keďže oboch trestných činov sa dopustil jedným skutkom a to podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona. Najprísnejšie trestaným trestným činom v danom prípade bol pritom zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý možno jeho páchatelovi uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 4 rokov až do 10 rokov.

V zmysle takejto ustanovenej trestnej sadzby by však bolo nevyhnutné obžalovanému ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd však zohľadnil tú závažnú skutočnosť, že v prejednávanej veci došlo ku konaniu o dohode o vine a treste, v rámci ktorého konania sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku a aj k samotnému uzavretiu dohody o vine a treste, podľa ktorej mu bol navrhnutý trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého mu bol navrhnutý podmiennečne odložiť s probačným dohľadom. Uvedená dohoda o vine a treste, vzhľadom na vznesené výhrady súdu, ktoré neboli zo strany prokurátora akceptované, však nebola súdom schválená a z tohto dôvodu sa teda ďalej pokračovalo na podklade pôvodnej obžaloby. Súd však nemohol prehliadnuť, že takéto konanie o dohode o vine a treste prebehlo a k neschváleniu takejto dohody zo strany súdu došlo viac - menej pre nenaplnenie náležitostí vyžadovaných či už Trestným zákonom alebo Trestným poriadkom, vo vzťahu k jej jednotlivým výrokom a nie pre zrejmu neprímeranosť a nespravodlivosť tejto dohody o vine a treste, predovšetkým pokiaľ sa týka navrhovaného výroku o treste, s výnimkou jej nespravodlivosti spočívajúcej v nepriznaní nároku na náhradu škody poškodenému G. Y., keďže tento poškodený bez splnenia zákonných podmienok vyžadovaných v príslušných ustanoveniach Trestného poriadku bol úplne opomenutý vo výroku o náhrade škody.

Súd teda vychádzajúc z týchto údajov, tak dospel k záveru, že síce vo vzťahu k obžalovanému bolo potrebné zohľadniť ako významne nepriaznivé faktory, majúce vplyv na rozhodovanie súdu o treste, aj tie skutočnosti, že obžalovaný sa aj po spáchaní žalovaného skutku dňa 01. 09. 2017 mal dopustiť výhražných konaní, či fyzických napadnutí voči iným osobám, avšak tieto jeho protiprávne konania ešte nedosiahli svojou intenzitou závažnosť trestných činov a boli právne posúdené len ako priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. V neprospech obžalovaného bolo ďalej potrebné hodnotiť aj to, že aj posledným odsúdením tohto obžalovaného pred spáchaním prejednávaneho skutku dňa 01. 09. 2017, v roku 2013, bolo jeho súdne potrestanie za totožný trestný čin ako v predmetnej trestnej veci a to za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to na podmiennečný trest odňatia slobody, vo vzťahu ku ktorému došlo už k vzniku fikcie osvedčenia. V predmetnom trestnom konaní bol pritom obžalovaný trestne stíhaný za pomerne závažné ublíženia na zdraví vo vzťahu k trom osobám, ktoré si v prípade poškodeného E. Y. vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní až 38 až 40 dní. Nemožno tiež opomenúť aj tú okolnosť, že obžalovaný sa takéhoto svojho násilného konania voči týmto trom osobám, voči poškodeným rodinným príslušníkom rodiny Y., dopustil viacerými zbraňami a to konkrétne so sekerou, s dreveným kolíkom a nakoniec aj so železnou rúrou. Všetky tieto vyššie uvedené okolnosti tak vo svojom súhrne je nepochybne potrebné vyhodnotiť v neprospech obžalovaného a ktoré by inak mali odôvodňovať uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému. Všetky vyššie spomenuté okolnosti tak podľa presvedčenia súdu nasvedčujú tomu, že u obžalovaného ide o násilného, teda o agresívneho páchatela a teda nie je vylúčené, že aj v budúcnosti by sa obžalovaný voči či už priamo poškodeným, alebo aj voči iným osobám, poukazujúc pritom na početné priestupkové postihnutia obžalovaného, mohol dopúšťať takéhoto násilného, či výhražného konania, a teda je zrejmé, že u obžalovaného je pravdepodobnosť recidívy totožného, či obdobného konania ako v predmetnej trestnej veci.

Na druhej strane však súd zohľadnil, že aj zo strany samotných poškodených pozostávajúcich z členov rodiny Y., čo malo podľa obhajoby preukazovať trestné konanie vedené na tunajšom súde voči týmto osobám vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/44/2018, malo dochádzať k nejakému druhu protiprávnej činnosti voči osobe samotného obžalovaného, ale v tomto smere je potrebné vytknúť obhajobe, že napriek vykonaniu viacerých hlavných pojednávaní nebolo do času vyhlásenia dokazovania za skončené súdu oznámené, že by takéto konanie týkajúce sa poškodených malo vôbec prebiehať na tunajšom súde, pričom obžalovaný, či jeho obhajca môžu v ktoromkoľvek štádiu súdneho

konania prekladať návrhy na doplnenie dokazovania a z tohto pochopiteľného dôvodu teda príslušný spis z tohto konania nebol oboznámený ani v tomto trestnom konaní. Napriek teda nemožnosti súdu oboznámiť sa s protiprávnym konaním, ktorého sa mali dopustiť títo poškodení voči obžalovanému H. V., je však nepochybné, že medzi obžalovaným, či jeho rodinnými príslušníkmi na jednej strane a na druhej strane členmi rodiny poškodených Y., bol vzájomne narušený vzťah, majúci aj charakter násilných, či výhražných konaní, čo by do istej miery mohlo vzbudzovať obavy z ďalšej recidívy takéhoto konania obžalovaného aj do budúcnosti.

Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd za použitia analógie podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, poukazujúc pritom na stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 06. 2017, sp. zn. Tjp/55/2016, mimoriadne znížil trest odňatia slobody a uložil obžalovanému tento trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby v trvaní 4 rokov, keďže uloženie takejto výmery trestu odňatia slobody by nutne odôvodňovalo jeho uloženie spojené s výkonom trestu odňatia slobody. Z týchto dôvodov preto súd dospel k záveru, opätovne poukazujúc na súhrn všetkých vyššie uvedených okolností, že postačujúce na nápravu tohto obžalovaného je uloženie tohto trestu odňatia slobody po jeho znížení a vychádzajúc z ustanovenia § 39 ods. 1 písm. d) a s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 4 Trestného zákona, tak bolo možné obžalovanému uložiť úhrnný trest odňatia slobody v rozpätí od 2 rokov a 8 mesiacov do 10 rokov. Vzhľadom aj na závažnosť žalovaného konania, pritom súd dospel k záveru; opierajúc sa o ustanovenie § 49 ods. 1 Trestného zákona, prípadne predovšetkým ustanovenia § 51 ods. 1 Trestného zákona, že limitujúc hornou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov, pri ktorej hranici trestu je možné ešte uloženie trestu nespojeného s obmedzením jeho osobnej slobody; že tomuto obžalovanému, aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, možno uložiť úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Súd je toho názoru, že aj takéto podmienený výkon tohto trestu by mal byť sám osebe postačujúci, za súčasného uloženia probačného dohľadu na hornej hranici trestnej sadzby v trvaní 4 rokov, na nápravu tohto páchatel'a a teda, takto určenú skúšobnú dobu probačného dohľadu súd považoval za primeranú a adekvátnu.

Počas plynutia tejto skúšobnej doby je obžalovaný povinný spôsobom svojho života preukázať, že sa napravil a že spáchanie predmetného trestného činu by mohlo byť len jeho ojedinelým vybočením z jeho inak riadneho spôsobu života, v opačnom prípade sa mu takto odložený výkon trestu premení na nepodmienečný trest odňatia slobody. Zároveň ako nevyhnutnú súčasť tohto probačného dohľadu súd tomuto obžalovanému; vzhľadom na škodu spôsobenú všetkým trom poškodeným vo výške preukázanej vykonaným znaleckým dokazovaním a ktorú si títo traja poškodení aj riadne a včas uplatnili, ako aj na nárok na náhradu škody uplatnený poškodenou UNION zdravotnou poisťovňou a. s. už v štádiu prípravného konania, ako aj poškodenou Sociálnou poisťovňou; uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze nahraďiť všetkým týmto poškodeným spôsobenú škodu. Zároveň; vychádzajúc ako z vyjadrenia obžalovaného V. na hlavnom pojednávaní, tak aj z výpovede priamo poškodených G. Y. a H. D., že obžalovaný sa im doposiaľ za spôsobené poranenia, ako aj celkovo za svoje násilné konanie, neospravedlnil, pričom títo poškodení nemali vedomosť ani o tom, že by takéto prejav vykonal aj voči osobe poškodeného E. Y.; ako ďalšiu povinnosť súd uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť všetkým týmto trom poškodeným, keďže je nepochybné, že by nebolo účelné a dôvodné vykonanie takéhoto ospravedlnenia sa na verejnosti.

Vzhľadom na doterajšie pomerne početné násilné, či výhražné konania, ktorých sa obžalovaný, a to dokonca aj po spáchaní žalovaného skutku dňa 01. 09. 2017, mal dopúšťať, súd považoval za nevyhnutné tomuto obžalovanému uložiť aj ďalšiu povinnosť v podobe podrobenia sa v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia aj psychoterapii alebo povinnosti zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Súd v tejto súvislosti poukazuje predovšetkým aj na tú skutočnosť, že obžalovanému v navrhovanej dohode o vine a treste bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, avšak súd opierajúc sa o výsledky dokazovania vykonaného ako v štádiu prípravného konania; či už v podobe výsluchu priamo obžalovaného, poškodených, či svedkov, ako aj predovšetkým v prípadnom zabezpečení nejakého záznamu o vykonaní dychovej skúšky, prípadne krvnej skúšky, na zistenie prítomnosti alkoholických nápojov u obžalovaného v čase spáchania skutku; nemal za preukázané, že by sa obžalovaný stíhaného skutku dopustil pod vplyvom týchto alkoholických nápojov. Keďže aj samotný obžalovaný v konaní pred súdom poprel, že by mal v čase spáchania skutku požitie tieto návykové látky, na uloženie takejto povinnosti, aj keď jej uloženie by inak nepochybné bolo dôvodné a účelné, neboli splnené zákonné podmienky.

Zároveň, vzhľadom na skutočnosť, že v prípravnom konaní boli zaistené aj predmety; ktorými mal obžalovaný zaútočiť na všetkých troch poškodených a to sekeru a drevenú palicu, vo vzťahu ku ktorým sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyjadril, že tieto nie sú v jeho vlastníctve a ani inej jemu známej osobe, teda sa nepodarilo zistiť ani vlastníka týchto vecí a zároveň sa obžalovaný vyjadril, že ako sekera, tak aj drevený kolík boli len pohodnené na zemi; nebolo možné uložiť tomto obžalovanému trest prepadnutia veci, avšak bolo potrebné uložiť ochranné opatrenie v podobe zhabania veci v zmysle ustanovenia § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, keďže tieto predmety nepatrili páchatelovi a boli určené, či použité na spáchanie trestného činu.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Poškodený E. Y. si riadne a včas v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody, opierajúc sa o výšku bodového ohodnotenia bolestného určeného znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a farmácie v prípravnom konaní a to nielen za svoju osobu, ale aj za svojho syna, poškodeného G. Y.. Poškodená H. D., si totožne v prípravnom konaní riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody pozostávajúci z výšky bolestného určeného znaleckým dokazovaním a navrhla na túto škodu zaviazat' obžalovaného v odsudzujúcom rozhodnutí. Podľa znaleckého posudku MUDr. Kováča z odboru zdravotníctva a farmácie, pritom bolestné u poškodeného E. Y. predstavovalo sumu 365,00 eur, u poškodenej H. D. sumu 274,00 eur a u poškodeného G. Y. pri 45 bodoch sumu 821,00 eur. Poškodená UNION zdravotná poisťovňa a. s., prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v prípravnom konaní si takisto riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody pozostávajúci z vynaložených liečebných nákladov za všetkých troch poškodených a to u E. Y. v sume 75,08 eur, u poškodeného G. Y. v hodnote 67,40 eur a u poškodenej H.K. D. v sume 107,95, eur, teda v celkovej výške 250,43 eur, čo táto poisťovňa dokladovala aj príslušnými vyčísleniami týchto liečebných nákladov. Zástupkyňa poškodenej Sociálnej poisťovni, pobočky Vranov nad Topľou, E.. H., si zas v prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody pozostávajúci z vyplatených nemocenských dávok poškodenému E. Y. vo výške 347,30 eur, pričom pri výsluchu predložila aj potvrdenia vystavené Sociálnou poisťovňou, avšak pobočkou Bardejov.

Súd; opierajúc sa o vyjadrenie poškodených E. Y.Č., H. D. a G. Y. aj v konaní pred súdom, že nimi uplatnená škoda im nebola do času rozhodnutia súdu zo strany obžalovaného uhradená a títo zotrvali na uplatnenom nároku na náhradu škody aj na hlavnom pojednávaní; dospel k záveru, že týmto všetkým trom poškodeným je potrebné priznať náhradu, opierajúc sa o znalecké dokazovanie z príslušného odboru, v nimi uplatnených výškach. Zároveň súd považoval za preukázané aj vynaložené liečebné náklady poškodenej UNION zdravotnej poisťovne, a. s, ktorá tieto liečebné náklady vynaložila na poškodených E. Y., G. Y., ako aj H. D. a teda, súd aj tejto poškodenej zdravotnej poisťovni priznal tento nárok v celkovej výške 250,43 eur. V prípade poškodenej Sociálnej poisťovne, súd mal nielen z potvrdenia vystaveného ešte v štádiu prípravného konania, ale aj z vyjadrenia poškodeného E. Y. ešte na hlavnom pojednávaní dňa 21. 03. 2022, za preukázané, že tento poškodený bol zamestnaný v pracovnej agentúre so sídlom v meste Bardejov a teda, pokiaľ ide o dávky vyplatené poškodenou Sociálnou poisťovňou, tak tieto mu boli poskytnuté pobočkou tejto Sociálnej poisťovni v meste Bardejov a nie pobočkou tejto poškodenej poisťovne v mieste jeho trvalého bydliska, teda v meste Vranov nad Topľou. Z týchto dôvodov súd preto uplatnený nárok na náhradu škody poškodenej Sociálnej poisťovni v sume 347,20 eur priznal poškodenej Sociálnej poisťovni, pobočka Bardejov.

Na náhradu škody všetkým týmto poškodeným, či už fyzickým osobám alebo poisťovňami, súd v odsudzujúcom rozsudku zaviazal obžalovaného H. V..

Rozsudok bol prijatý v pomere hlasov 1:1:1 a to vo výroku o vine, vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom opatrení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až

doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného priadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.